

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 166

fyrtioförsta årgången

30 maj 1998

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	sida
	I Meddelanden	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
98/C 166/01	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 mars 1998 i mål C-45/96 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof): Bayerische Hypotheken- und Wechselbank AG mot Edgar Dietzinger (Skydd för konsumenter i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler – Borgen)	1
98/C 166/02	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 mars 1998 i mål C-387/96 (begäran om förhandsavgörande från Svea Hovrätt): brottmål mot Anders Sjöberg (Social lagstiftning om vägtransporter – Undantag för fordon som används av myndigheter för att tillhandahålla offentliga tjänster som inte konkurrerar med utövare av yrkesmässig trafik – Förarens skyldighet att medföra ett utdrag ur tjänstgöringslistan)	1
98/C 166/03	Domstolens dom av den 19 mars 1998 i mål C-1/96 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice, Queen's Bench Division): The Queen mot Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Compassion in World Farming Ltd (Artiklarna 34 och 36 i EG-fördraget – Direktiv 91/629/EEG – Europeiska konventionen om skydd av animalieproduktionens djur – Rekommendation om nötkreatur – Export av kalvar från en medlemsstat som säkerställer den skydds nivå som föreskrivs i konventionen och rekommendationen – Export till medlemsstater som iakttar direktivet men som inte uppfyller kraven i konventionen och rekommendationen, eftersom de tillämpar system för intensivuppfödning som är förbjudna i exportstaten – Kvantitativa exportrestriktioner – Fullständig harmonisering – Direktivets giltighet)	2
98/C 166/04	Mål C-63/98: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 2 mars 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission	2

98/C 166/05	Mål C-68/98–C-71/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Amtsgericht Wiesbaden av den 27 februari 1998 i målen mellan Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft och Duarte dos Santos Sousa (C-68/98), Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft och Santos & Kewitz Construções (C-69/98), Portuguesa Construções Lda. och Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-70/98), samt Engil Sociedade Construção Civil, S.A. och Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-71/98)	3
98/C 166/06	Mål C-74/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Østre Landsret av den 12 mars 1998 i målet mellan DATSCHAUB a.m.b.a. och Ministeriet for Fødevarer Landbrug og Fiskeri	4
98/C 166/07	Mål C-75/98 P: Överklagande, ingivet den 20 mars 1998 av Mario Costacurta, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 22 januari 1998 i mål T-98/96: Mario Costacurta mot Europeiska gemenskapernas kommission	5
98/C 166/08	Mål C-76/98 P: Överklagande, ingivet den 20 mars 1998 av Ajinomoto Co. Inc., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 18 december 1997 i de förenade målen T-159/94: Ajinomoto Co. Inc. mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission, och T-160/94: NutraSweet Company mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission	5
98/C 166/09	Mål C-77/98 P: Överklagande, ingivet den 20 mars 1998 av NutraSweet Company, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 18 december 1997 i de förenade målen T-159/94: Ajinomoto Co. Inc. mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission, och T-160/94: NutraSweet Company mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission	6
98/C 166/10	Mål C-79/98: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 24 mars 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission	7
98/C 166/11	Mål C-80/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Sø- og Handelsretten av den 18 mars 1998 i målet mellan å ena sidan 3Com Corporation och å andra sidan Bluecom Danmark A/S och KISS Nordic A/S	7
98/C 166/12	Mål C-94/98: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Divisional, Queen's Bench Division av den 31 juli 1997 i målet mellan The Queen och The Licensing Authority inrättad genom Medicines Act 1968 (genom Medicines Control Agency), ex parte: 1) Rhône-Poulenc Rorer Ltd 2) May & Baker Ltd	8
98/C 166/13	Mål C-95/98 P: Överklagande, ingivet den 3 april 1998 av SA Edouard Dubois et Fils, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 29 januari 1998 i mål T-113/96: SA Edouard Dubois et Fils mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission	8

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 17 mars 1998

i mål C-45/96 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof): Bayerische Hypotheken- und Wechselbank AG mot Edgar Dietzinger ⁽¹⁾

(Skydd för konsumenter i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler – Borgen)

(98/C 166/01)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (ordföranden på den första avdelningen, M. Wathelet tillförordnad avdelningsordförande på femte avdelningen, samt domarna J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann och L. Sevón, referent; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl), har den 17 mars 1998 avkunnat dom i mål C-45/96, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Bundesgerichtshof, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Bayerische Hypotheken- und Wechselbank AG och Edgar Dietzinger, angående tolkningen av rådets direktiv av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler (EGT L 372, 31.12.1995, s. 31; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 83). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 2 första stycket i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler skall tolkas så, att en borgensförbindelse, vilken ingåtts av en fysisk person som i detta avseende inte uppträder i sin närings-

verksamhet eller inom sitt yrkesområde, inte omfattas av direktivets tillämpningsområde, om avtalet avser betalning av en skuld som en annan person har och denna person iklätt sig skulden i sin näringsverksamhet eller inom sitt yrkesområde.

⁽¹⁾ EGT C 95, 30.3.1996.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 17 mars 1998

i mål C-387/96 (begäran om förhandsavgörande från Svea Hovrätt): brottmål mot Anders Sjöberg ⁽¹⁾

(Social lagstiftning om vägtransporter – Undantag för fordon som används av myndigheter för att tillhandahålla offentliga tjänster som inte konkurrerar med utövare av yrkesmässig trafik – Förarens skyldighet att medföra ett utdrag ur tjänstgöringslistan)

(98/C 166/02)

(Rättegångsspråk: svenska)

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, P. Jann, referent, och L. Sevón; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 17 mars 1998 avkunnat dom i mål C-387/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Svea Hovrätt, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Anders Sjöberg, angående tolkningen av artiklarna 13 och 14 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter (EGT L 370, 31.12.1985, s. 1; svensk specialutgåva,

område 7, volym 3, s. 113). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Det undantag som i artikel 13.1 b i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter föreskrivs för fordon som används av myndigheter för att tillhandahålla offentliga tjänster som inte konkurrerar med utövare av yrkesmässig trafik är inte tillämpligt på fordon som tillhör ett företag som ägs av en myndighet och som tillhandahåller en tjänst bestående i linjetrafik för persontransporter inom ramen för ett avtal som har ingåtts efter en anbudsinfordran i konkurrens med andra företag och som för viss tid ger företaget ensamrätt att tillhandahålla tjänsten.*
2. *Kravet i artikel 14.5 i förordning (EEG) nr 3820/85, att förare i sådan trafik som avses i artikel 14.1 skall medföra ett utdrag ur tjänstgöringslistan och ett exemplar av tidtabellen, uppfylls inte när utdraget ur tjänstgöringslistan endast avser den dag som kontrollen sker.*

(¹) EGT C 26, 25.1.1997.

DOMSTOLENS DOM

av den 19 mars 1998

i mål C-1/96 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice, Queen's Bench Division): The Queen mot Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Compassion in World Farming Ltd (¹)

(Artiklarna 34 och 36 i EG-fördraget – Direktiv 91/629/EEG – Europeiska konventionen om skydd av animalieproduktionens djur – Rekommendation om nötkreatur – Export av kalvar från en medlemsstat som säkerställer den skyddsnivå som föreskrivs i konventionen och rekommendationen – Export till medlemsstater som iakttar direktivet men som inte uppfyller kraven i konventionen och rekommendationen, eftersom de tillämpar system för intensivuppfödning som är förbjudna i exportstaten – Kvantitativa exportrestriktioner – Fullständig harmonisering – Direktivets giltighet)

(98/C 166/03)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, H. Ragnemalm och M. Wathelet samt domarna G. F. Mancini, referent, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O.

Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett) har den 19 mars 1998 avkunnat dom i mål C-1/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från High Court of Justice, Queen's Bench Division (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan The Queen och Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Compassion in World Farming Ltd, angående tolkningen av artiklarna 34 och 36 i EG-fördraget och giltigheten av rådets direktiv 91/629/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar (EGT L 340, 11.12.1991, s. 28; svensk specialutgåva, område 3, volym 39, s. 198). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Vid prövningen av rådets direktiv 91/629/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar har det inte framkommit några omständigheter som är av sådan beskaffenhet att de skulle kunna påverka direktivets giltighet.*
2. *En medlemsstat som har genomfört 1988 års rekommendation om nötkreatur, som har utarbetats för att tillämpa principerna i Europeiska konventionen om skydd av animalieproduktionens djur, kan inte stödja sig på artikel 36 i EG-fördraget och i synnerhet inte på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller intresset att skydda djurs hälsa och liv, vilket omfattas av denna bestämmelse, för att motivera restriktioner för export av levande kalvar i syfte att undvika uppfödning av sådana kalvar i uppfödningssystem med kalvbås i andra medlemsstater som har genomfört direktiv 91/629/EEG men som inte tillämpar den nämnda rekommendation.*

(¹) EGT C 46, 17.2.1996.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 2 mars 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-63/98)

(98/C 166/04)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 2 mars 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av Wouter Wils, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Nederländerna har brutit i sina skyldigheter enligt fördraget genom att i strid med direktiv 79/409/EEG (¹), särskilt artiklarna 2 och 4,

och med direktiv 92/43/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 6, underlåta att i samband med förvaltningen av skaldjursfisket i den nederländska delen av Waddenmeer (Waddenzee) vidta lämpliga åtgärder för att undvika försämring av vissa fågelarters livsmiljö (habitat) och för att undvika att störningar påverkar dessa fågelarter,

- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Enligt artikel 2 i fågelskyddsdirektivet 79/409/EEG har medlemsstaterna en allmän skyldighet att vidta nödvändiga åtgärder för att bibehålla fågelpopulationen på en nivå som svarar mot ekologiska, vetenskapliga och kulturella behov eller för att återupprätta populationen till denna nivå. Medlemsstaterna får därvid beakta ekonomiska krav och rekreationsbehov. Den kraftiga minskningen i beståndet av vissa fågelarter som livnär sig av hjärtmusslor och blåmusslor eller som på annat sätt påverkas av skaldjursfisket tyder på att de nödvändiga åtgärderna för att bibehålla fågelpopulationen på tillräcklig nivå inte har vidtagits och att den nederländska politiken därför inte är ägnad att uppfylla denna allmänna skyldighet.

Av rekommendationer från olika håll framgår att det – även med beaktande av skaldjursfiskets ekonomiska betydelse – är möjligt att begränsa miljöverkningsarna i större utsträckning än vad man lyckats uppnå genom den nederländska politiken. Den nederländska regeringen har uppenbarligen inte undersökt dessa möjligheter att ta hänsyn till fiskarnas intresse på ett för miljön mindre ingripande sätt. Den nederländska politiken strider därmed mot artikel 2 i fågelskyddsdirektivet.

Artikel 4 i fågelskyddsdirektivet innehåller inte någon bestämmelse som i likhet med artikel 2 gör det möjligt att beakta ekonomiska krav. Nederländska Waddenzee, som i direktivet utsetts till särskilt skyddsområde, är ett vattenområde av internationell betydelse för sjöfågel, varför Nederländerna har ett särskilt ansvar för området. Nederländerna skall enligt artikel 4.1 vidta särskilda åtgärder för att säkerställa de i bilaga I till direktivet angivna fågelarternas överlevnad och fortplantning. Sådana särskilda fågelarter som anges i bilaga I förekommer och bygger bo i Waddenzee. För de bilaga I icke omnämnda men regelbundet förekommande flyttfåglarna skall motsvarande åtgärder vidtas med avseende på häcknings-, ruggnings- och övervintningsområden samt rastplatser längs deras färdväg. Waddenzee uppsöks regelbundet av ett antal flyttfågelarter. Av den information som kommissionen förfogar över drar kommissionen slutsatsen att de nederländska myndigheternas skyddsåtgärder i fråga om såväl de i bilaga I till direktivet angivna fåglarna som flyttfåglarna inte är tillräckliga för att säkerställa deras över-

levnad och fortplantning. Kommissionen är följaktligen av den uppfattningen att de nederländska myndigheternas handlingssätt står i strid med artikel 4.1 och 4.2.

- Enligt artikel 6.2 i habitatdirektivet 92/43/EEG skulle Nederländerna i de särskilda bevarandeområdena vidta lämpliga åtgärder för att förhindra försämring av arternas livsmiljöer och habitat samt störningar av de arter för vilka områdena har utsetts, om sådana störningar kunde få betydande konsekvenser för målen med direktivet. Enligt artikel 7 i habitatdirektivet ersätter denna förpliktelse de i artikel 4.4 i direktiv 79/409/EEG angivna förpliktelserna. Nämda förpliktelse gäller därmed för Waddenzee. Den nederländska regeringens politik medför en habitatförsämring för fågelarterna i det särskilda bevarandeområdet Waddenzee. Såvitt gäller dessa arter är det fråga om störningar som får betydande konsekvenser för målen med direktivet. Kommissionen konstaterar därför att de nederländska myndigheternas handlingssätt står i strid med artikel 6.2 i habitatdirektivet.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Amtsgericht Wiesbaden av den 27 februari 1998 i målen mellan Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft och Duarte dos Santos Sousa (C-68/98), Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft och Santos & Kewitz Construções (C-69/98), Portugaia Construções Lda. och Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-70/98), samt Engil Sociedade Construção Civil, S.A. och Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-71/98)

(Mål C-68/98–C-71/98)

(98/C 166/05)

Amtsgericht Wiesbaden begär genom beslut av den 27 februari 1998, vilka inkom till domstolens kansli den 13 mars 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målen mellan Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft och Duarte dos Santos (C-68/98), Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft och Santos & Kewitz Construções (C 69/98), Portugaia Construções Lda. och Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-70/98), samt Engil Sociedade Construção Civil S.A. och Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-71/98) beträffande följande frågor:

1. Skall artiklarna 48, 59 och 60 i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för den bestämmelse i den nationella rättsordningen – § 1.1 första meningen i Arbeitnehmersendegesetz – AEntG (lagen om ledighet för arbetstagare) – vilken utvidgar giltigheten av rättsnormerna i allmänbindande kollektivavtal om inbetalning av avgifter och beviljande av förmåner från arbetsmarknadsparternas gemensamma inrättningar i samband med arbetstagarnas semesteranspråk och vilken således utvidgar rättsnormerna i dessa kollektivavtal avseende det förfarande som skall tillämpas därvid, till att omfatta en arbetsgivare som är etablerad utomlands och dess arbetstagare som är utstationerade under den tid som kollektivavtalen gäller?

2. Skall artiklarna 48, 59 och 60 i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för bestämmelserna i § 1.1 andra meningen och § 1.3 första meningen i AEntG, vilka leder till en tillämpning av rättsnormerna i allmänbindande kollektivavtal varigenom

- a) det föreskrivs en semesterlängd som överskrider den minimilängd för årlig ledighet som föreskrivs i rådets direktiv 93/104/EG ⁽¹⁾ av den 23 november 1993 om vissa aspekter avseende utformning av arbetstiden,

och/eller

- b) det godtas ersättningsanspråk avseende utgifter för semesterlön och semesterpenning riktade till gemensamma inrättningar för de i Tyskland etablerade arbetsgivarnas arbetsmarknadsparter, medan det för arbetsgivare som är etablerade utomlands inte föreskrivs något sådant anspråk, utan det dock föreskrivs att utstationerade arbetstagare har ett direkt anspråk gentemot arbetsmarknadsparternas gemensamma inrättningar,

och/eller

- c) det inom ramen för de förfaranden som enligt dessa kollektivavtal skall tillämpas vid socialkassor föreskrivs att arbetsgivare som är etablerade utomlands har skyldigheter att lämna uppgifter till arbetsmarknadsparternas gemensamma inrättningar, när dessa uppgifter skall vara mer omfattande än de uppgifter som skall lämnas av arbetsgivare som är etablerade i Tyskland?

3. Skall artiklarna 48, 59 och 60 i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för bestämmelserna i § 1.4 i AEntG; enligt dessa bestämmelser anses vid fastställelse av vilka företag som faller inom ett allmänbindande kollektivavtals räckvidd, vilket enligt § 1.3 första meningen i AEntG även gäller för arbetsgivare som är etablerade utomlands och för deras arbetstagare som är utstationerade under den tid som kollektivavtalet gäller, alla de – men samtidigt endast de – företag falla inom kollektivavtalets tillämpningsområde, vilka har arbetstagare som är utstationerade i Tyskland, medan det för i Tyskland etablerade arbetsgivare gäller

ett annat företagsbegrepp som i vissa fall leder till en avvikande avgränsning av företag som faller inom ett allmänbindande kollektivavtals räckvidd?

4. Skall artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG ⁽²⁾ om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster tolkas så, att den med tanke på en riktig tolkning av artiklarna 48, 59 och 60 i EG-fördraget i alla fall varken förordnar om eller tillåter de bestämmelser som har ifrågasatts i tolkningsfråga 1–3?

⁽¹⁾ EGT L 307, 13.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Østre Landsret av den 12 mars 1998 i målet mellan DAT-SCHAUB a.m.b.a. och Ministeriet for Fødevarer Landbrug og Fiskeri

(Mål C-74/98)

(98/C 166/06)

Østre Landsret begär genom beslut av den 12 mars 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 17 mars 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan DAT-SCHAUB a.m.b.a. och Ministeriet for Fødevarer Landbrug og Fiskeri beträffande följande fråga:

Skall begreppet "tredje land" i artikel 17.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 3665/87 ⁽¹⁾ om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, med beaktande av samarbetsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen å ena sidan och medlemsländerna i de arabiska gulfstaternas samarbetsråd å andra sidan, vilket har godkänts genom rådets beslut 89/147/EEG ⁽²⁾ av den 20 februari 1989, tolkas så, att medlemsländerna i samarbetsrådet betraktas som ett och samma tredje land, med följden att en vara, som efter bearbetning i frizonen Jebel Ali i Förenade Arabemiraten, som importerats och övergått till fri konsumtion i ett annat medlemsland inom samarbetsområdet, skall anses ha importerats i oförändrat skick enligt artikel 17 i förordningen?

⁽¹⁾ EGT L 351, 14.12.1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 24, s. 216.

⁽²⁾ EGT L 54, 25.2.1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 14, s. 210.

Överklagande, ingivet den 20 mars 1998 av Mario Costacurta, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 22 januari 1998 i mål T-98/96: Mario Costacurta mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-75/98 P)

(98/C 166/07)

Mario Costacurta har den 20 mars 1998 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 22 januari 1998 i mål T-98/96: Mario Costacurta mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaten Albert Rodesch, delgivningsadress: 7-11 route d'Esch, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 22 januari 1998 i mål T-98/96, Mario Costacurta mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 31 maj 1996 att förflytta sökanden till Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta samtliga rättegångskostnader, och
- fastställa att klaganden behåller samtliga övriga rättigheter, anspråk och rättsmedel, särskilt med avseende på skadestånd.

Grunder och huvudargument

- Tillsättningsmyndighetens bristande behörighet, åsidosättande av artiklarna 2 och 4 i tjänsteföreskrifterna och av artikel 5 i beslut 69/13/Euratom, EKSG, EEG om inrättande av Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer ⁽²⁾: förstainstansrätten ansåg med orätta grunder avseende åsidosättande av artikel 4 i tjänsteföreskrifterna inte var relevant. Eftersom tillsättningsmyndigheten, som fattade det omtvistade beslutet, inte i något fall är en budgetmyndighet och saknar rätt att göra ändringar i den godkända personalen, kunde den nämligen inte förflytta klagandens tjänst till publikationsbyrån.
- Åsidosättande av artikel 6 i tjänsteföreskrifterna och av rådets förordning om Europeiska gemenskapernas budget: förstainstansrätten fastställde rättsstridigt i punkt 34 i domen att "såsom kommissionens har betonat, ingår tjänsterna vid publikationsbyrån i budgethänseende i kommissionen personal", eftersom detta inte har gällt sedan år 1970.

— Åsidosättande av artikel 7 i tjänsteföreskrifterna.

— Åsidosättande av principerna om skydd för berättigade förväntningar och omsorgsplikt.

— Åsidosättande av artiklarna 25 och 101a i tjänsteföreskrifterna.

⁽¹⁾ EGT C 94, 28.3.1998, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 13, 18.1.1969, s. 19; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 48.

Överklagande, ingivet den 20 mars 1998 av Ajinomoto Co. Inc., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 18 december 1997 i de förenade målen T-159/94 ⁽¹⁾: Ajinomoto Co. Inc. mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission, och T-160/94 ⁽²⁾: NutraSweet Company mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-76/98 P)

(98/C 166/08)

Ajinomoto Co., Inc., 15-1, Kyobashi itchome, Chud-ku, Tokyo 104, Japan, har den 20 mars 1998 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 18 december 1997 i de förenade målen T-159/94: Ajinomoto Co. Inc. mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission, och T-160/94: NutraSweet Company mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna Mario Siragusa, Rom, och Till Müller-Ibold, Frankfurt am Main, och Victoria Donaldson, Solicitor of the Supreme Court of England and Wales, underrättad av Cleary, Gottlieb, Steen & Hamilton, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Marc Loesch, 11 rue Goethe, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva förstainstansrättens dom i de förenade målen T-159/94 och T-160/94 och ogiltigförklara rådets förordning (EEG) nr 1391/91 ⁽³⁾ av den 27 maj 1991, i den mån den är tillämplig på klaganden,
2. alternativt, upphäva förstainstansrättens dom i de förenade målen T-159/94 och T-160/94 i den mån förstainstansrätten inte har ogiltigförklarat artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 1391/91 av den 27 maj 1991 om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstullen och inte har ogiltigförklarat artikel 2 i denna förordning, i den mån den är tillämplig på klaganden,

3. besluta om annan eller ytterligare åtgärd som den finner lämplig,
4. förplikta kommissionen att ersätta klagandes rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klagande hävdar att förstainstansrättens dom innehåller flera fall av felaktig rättstillämpning och därför måste upphävas.

För det första har förstainstansrätten begått ett fel när den fann att patentskydd enbart på exportföretagets hemmamarknad saknar relevans vad avser villkoret att priserna skall vara jämförbara, enligt artikel 2.3 i rådets förordning (EEG) nr 2423/88⁽¹⁾, nedan kallad grundförordningen. Den normala betydelsen av ordet "jämförbar" i artikel 2.3, det allmänna förfarandet för att bestämma och jämföra normalvärde och exportpris, GATT:s lagstiftning, amerikansk lagstiftning, syftet och ändamålet med antidumpningslagstiftning och immaterialrätt leder alla till slutsatsen att patentskydd är en omständighet som påverkar prisjämförelsen i den mening som avses i artikel 2.3 och att normalvärdet inte får bestämmas på grundval av de verkliga priserna på hemmamarknaden, när dessa priser (men inte exportpriserna) beror på patentskyddad försäljning.

Förstainstansrätten har för det andra och av samma skäl gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den bestämt normalvärdet för aspartam med ursprung i Japan med utgångspunkt från priserna i Förenta staterna där produkten är patentskyddad. Artiklarna 2.3 och 2.6 i grundförordningen utgör hinder för att bestämma normalvärdet med utgångspunkt från verkliga priser i ett land (annat än ursprungslandet), från vilket en produkt levereras till gemenskapen, när det inte finns ett "jämförbart" pris på denna transitmarknad. Patentskyddade priser utgör inte jämförbara priser.

Förstainstansrätten har för det tredje gjort fel när den har funnit att om kommissionen inte ger ut någon information om sina överväganden innan en preliminär tull införs, utgör detta ett fel som kan rättsas till efter det att en preliminär tull har införts, och att felet därför inte påverkar giltigheten av den slutgiltiga uppbörden av den preliminära tullen. Kommissionen var skyldig att underrätta klaganden om grundläggande omständigheter och överväganden innan den antog förordningen om preliminär tull, i enlighet med grundläggande gemenskapsrättsliga principer – särskilt rätten att yttra sig – och kommissionens praxis i andra ärenden. Kommissionens underlåtenhet att i rätt tid ge ut sådana uppgifter till klaganden strider mot denna grundläggande princip och är diskriminerande. Denna överträdelse av grundläggande regler gör att förordningen om preliminär antidumpningstull är ogiltig, och detta fel

vad avser den preliminära tullen kan inte och har inte rättsats till i förordningen om slutgiltig tull.

⁽¹⁾ EGT C 291, 8.11.1991, s. 8.

⁽²⁾ EGT C 291, 8.11.1991, s. 8.

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1391/91 av den 27 maj 1991 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av aspartam med ursprung i Japan och USA (EGT L 134, 29.5.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 209, 2.8.1988, s. 1).

Överklagande, ingivet den 20 mars 1998 av NutraSweet Company, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 18 december 1997 i de förenade målen T-159/94⁽¹⁾: Ajinomoto Co. Inc. mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission, och T-160/94⁽²⁾: NutraSweet Company mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-77/98 P)

(98/C 166/09)

NutraSweet Company, 1751, Lake Cook Road, Deerfield, Illinois 60015, Förenta staterna, har den 20 mars 1998 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 18 december 1997 i de förenade målen T-159/94: Ajinomoto Co. Inc. mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission, och T-160/94: NutraSweet Company mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna Jean-François Bellis, Bryssel, Fabrizio Di Gianni, Rom, advokatbyrån Van Bael et Bellis, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Jacques Loesch, 11 Rue Goethe, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva förstainstansrättens dom i de förenade målen T-159/94 och T-160/94 och ogiltigförklara rådets förordning (EEG) nr 1391/91⁽³⁾ av den 27 maj 1991, i den mån den är tillämplig på klaganden,
2. alternativt, upphäva förstainstansrättens dom i de förenade målen T-159/94 och T-160/94 i den mån förstainstansrätten inte har ogiltigförklarat artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 1391/91 av den 27 maj 1991 om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstullen och inte har ogiltigförklarat artikel 2 i denna förordning, i den mån den är tillämplig på klaganden,
3. besluta om annan eller ytterligare åtgärd som den finner lämplig,
4. förplikta kommissionen att ersätta klagandes rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klagande hävdar att förstainstansrättens dom innehåller flera fall av felaktig rättstillämpning och därför måste upphävas.

För det första har förstainstansrätten begått ett fel när den fann att patentskydd enbart på exportföretagets hemmamarknad saknar relevans vad avser villkoret att priserna skall vara jämförbara, enligt artikel 2.3 i rådets förordning (EEG) nr 2423/88⁽⁴⁾, nedan kallad grundförordningen. Den normala betydelsen av ordet "jämförbar" i artikel 2.3, det allmänna förfarandet för att bestämma och jämföra normalvärde och exportpris, GATT:s lagstiftning, amerikansk lagstiftning, syftet och ändamålet med antidumpningslagstiftning och immaterialrätt leder alla till slutsatsen att patentskydd är en omständighet som påverkar prisjämförelsen i den mening som avses i artikel 2.3 och att normalvärdet inte får bestämmas på grundval av de verkliga priserna på hemmamarknaden, när dessa priser (men inte exportpriserna) beror på patentskyddad försäljning.

Förstainstansrätten har för det andra och av samma skäl gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den bestämt normalvärdet för aspartam med ursprung i Japan med utgångspunkt från priserna i Förenta staterna där produkten är patentskyddad. Artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen utgör hinder för att bestämma normalvärdet med utgångspunkt från verkliga priser i ett land (annat än ursprungslandet), från vilket en produkt levereras till gemenskapen, när det inte finns ett "jämförbart" pris på denna transitmarknad. Patentskyddade priser utgör inte jämförbara priser.

Förstainstansrätten har för det tredje gjort fel när den funnit att om kommissionen inte ger ut någon information om sina överväganden innan en preliminär tull införs, utgör detta ett fel som kan rättas till efter det att en preliminär tull har införts, och att felet därför inte påverkar giltigheten av den slutgiltiga uppbörden av den preliminära tullen. Kommissionen var skyldig att underrätta klaganden om grundläggande omständigheter och överväganden innan den antog förordningen om preliminär tull, i enlighet med grundläggande gemenskapsrättsliga principer – särskilt rätten att yttra sig – och kommissionens praxis i andra ärenden. Kommissionens underlåtenhet att i rätt tid ge ut sådana uppgifter till klaganden strider mot denna grundläggande princip och är diskriminerande. Denna överträdelse av grundläggande regler gör att förordningen om preliminär antidumpningstull är ogiltig, och detta fel vad avser den preliminära tullen kan inte och har inte rättats till i förordningen om slutgiltig tull.

⁽¹⁾ EGT C 291, 8.11.1991, s. 8.

⁽²⁾ EGT C 291, 8.11.1991, s. 8.

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1391/91 av den 27 maj 1991 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av aspartam med ursprung i Japan och USA (EGT L 134, 29.5.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 209, 2.8.1988, s. 1).

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 24 mars 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-79/98)

(98/C 166/10)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 mars 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Götz zur Hausen, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissions direktiv 94/69/EEG av den 19 december 1994 om anpassning till tekniska framsteg för tjugoförsta gången av rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet,
2. förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som har åberopats överensstämmer med dem i målet C-66/98⁽²⁾. Den i direktivet föreskrivna fristen gick ut den 1 september 1996.

⁽¹⁾ EGT L 381, 31.12.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 137, 2.5.1998, s. 12.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Sø- og Handelsretten av den 18 mars 1998 i målet mellan å ena sidan 3Com Corporation och å andra sidan Bluecom Danmark A/S och KISS Nordic A/S

(Mål C-80/98)

(98/C 166/11)

Sø- og Handelsretten begär genom beslut av den 18 mars 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 25 mars 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan å ena sidan 3Com Corporation och å andra sidan Bluecom Danmark A/S och KISS Nordic A/S beträffande följande fråga:

Följer det av artikel 7.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (88/104/EEG)⁽¹⁾,

”varumärkesdirektivet”) att medlemsstaterna är förhindrade att införa/upprätthålla ett rättsläge där varumärkesrättslig konsumtion inträder då varumärket har marknadsförts utanför gemenskapen under ett visst märke?

(¹) EGT L 40, 11.2.1989, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Divisional, Queen's Bench Division av den 31 juli 1997 i målet mellan The Queen och The Licensing Authority inrättad genom Medicines Act 1968 (genom Medicines Control Agency), ex parte: 1) Rhône-Poulenc Rorer Ltd 2) May & Baker Ltd

(Mål C-94/98)

(98/C 166/12)

Divisional Court, Queen's Bench Division begär genom beslut av den 31 juli 1997, vilket inkom till domstolens kansli den 1 april 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan The Queen och The Licensing Authority inrättad genom Medicines Act 1968 (genom Medicines Control Agency), ex parte: 1) Rhône-Poulenc Rorer Ltd 2) May & Baker Ltd, beträffande följande frågor:

1. Är det, i ett fall när ett läkemedel X avses importeras från medlemsstat A till medlemsstat B, möjligt för den person som ämnar saluföra den importerade produkten på marknaden i medlemsstat B att ansöka om och erhålla ett försäljningstillstånd från den behöriga myndigheten i medlemsstat B utan att iaktta kraven i rådets direktiv 65/65/EEG (¹) (i dess ändrade lydelse) om:

- i) läkemedlet X är föremål för ett försäljningstillstånd som har beviljats i medlemsstat A och har varit föremål för ett försäljningstillstånd som beviljats i medlemsstat B men vars giltighet har upphört där, och
- ii) läkemedlet X har samma verksamma beståndsdel och terapeutiska effekt som läkemedlet Y men inte tillverkas enligt samma formel som läkemedlet Y, och
- iii) läkemedlet Y är föremål för ett försäljningstillstånd som har beviljats i medlemsstat B men inte är föremål för ett försäljningstillstånd i medlemsstat A, och
- iv) de försäljningstillstånd som avses ovan i punkterna i) och iii) beviljades olika företag som ingår i samma grupp av företag, och tillverkarna av läkemedlen X och Y också ingår i denna grupp av företag, och
- v) företag inom samma grupp som innehavaren av försäljningstillståndet för produkten X fortsätter

att tillverka och sälja produkten X i andra medlemsstater än medlemsstat B?

2. I vilken mån är det relevant för svaret på fråga 1 att:

- i) giltigheten av försäljningstillståndet för läkemedlet X upphörde i medlemsstat B på grund av att den person till vilken det hade beviljats frivilligt sade upp det, och/eller
- ii) formeln för läkemedlet Y utvecklades och introducerades i syfte att medföra en nytta för folkhälsan som läkemedlet X (tillverkat enligt en annan formel) inte medför, och/eller
- iii) denna nytta för folkhälsan inte skulle uppnås om produkten X och produkten Y förekom samtidigt på marknaden i medlemsstat B, och/eller
- iv) skillnaderna mellan formlerna för läkemedlet X och läkemedlet Y är sådana att ingen av produkterna lagligen kan säljas enligt det försäljningstillstånd som gäller för den andra, och/eller
- v) den behöriga myndigheten har tillgång till de relevanta data som krävs enligt direktiv 65/65/EEG beträffande såväl produkten X som produkten Y, och/eller
- vi) den behöriga myndigheten anser att ett förbud mot import av produkten X från medlemsstat A skulle få som resultat en avskärmning av marknaden, och/eller
- vii) den behöriga myndigheten anser att det saknas skäl enligt artikel 36 i EG-fördraget som skulle kunna berättiga ett förbud mot import och försäljning av produkten X?

(¹) Rådets direktiv 65/65/EEG av den 26 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelser som fastställs genom lagar eller andra författningar och som gäller farmaceutiska specialiteter (EGT 22, 9.2.1965, s. 369, svensk specialutgåva, område 13, volym 1, s. 67).

Överklagande, ingivet den 3 april 1998 av SA Edouard Dubois et Fils, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 29 januari 1998 i mål T-113/96: SA Edouard Dubois et Fils mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-95/98 P)

(98/C 166/13)

SA Edouard Dubois et Fils har den 3 april 1998 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdel-

ningen, har meddelat den 29 januari 1998 i mål T-113/96: SA Edouard Dubois et Fils mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna Pierre Ricard, Conseil d'Etat och franska Cour de cassation, och Alain Crosson de Cormier, Paris, delgivningsadress: advokatbyrån Marc Feiler, 67 rue Ermesinde, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara förstainstansrättens dom och alla dess rättsliga följder,
- fastställa att motparterna är ansvariga, i den mening som avses i artikel 215 andra stycket i EG-fördraget, för den skada som har vållats klaganden till följd av återverkningarna på dess verksamhet som auktoriserat tullombud,
- förplikta motparterna att som ersättning för denna skada solidariskt betala klaganden ett belopp av 112 339 702 FF, och
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vad beträffar strikt skadeståndsansvar har förstainstansrätten fel när den anser att skadan har orsakats av Europeiska enhetsakten och av att det till följd av enhetsakten upprättades ett område utan inre gränser. Det har i detta sammanhang uppkommit nya skyldigheter för gemenskapsinstitutionerna att handla, särskilt i fråga om att vidta kompensande följdåtgärder för att främja anpassningen för den yrkesgrupp som utgörs av auktoriserade tullombud.

Vad beträffar skadeståndsansvar på grund av culpa har förstainstansrätten fel när den anser att det inte skulle uppkomma någon rättslig skyldighet för gemenskapsinstitutionerna att handla och att underlåtenheten att vidta lämpliga åtgärder därför inte kunde ge upphov till skadeståndsansvar för gemenskapen. Institutionerna har nämligen valt att ingripa genom att anta förordning (EEG) nr 3904/92 av den 17 december 1992 om anpassning av tullagenters och tullombuds verksamhet till den inre marknaden⁽¹⁾. Denna åtgärd av institutionerna är emellertid mycket ofullständig och otillräcklig. Förstainstansrätten har också fel när den anser att någon överordnad rättsregel till skydd för enskilda i varje fall inte har åsidosatts. Det har nämligen skett ett åsidosättande av förvärvade rättigheter, eftersom den yrkesgrupp som tullombuden utgör har erkänts i gemenskapsbestämmelserna.

⁽¹⁾ EGT L 394, 31.12.1992, s. 1.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 3 april 1998 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-96/98)

(98/C 166/14)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 3 april 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av Paolo Stancanelli, rättstjänsten, och Olivier Couvert-Castera, nationell tjänsteman med förordnande vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i direktiv 79/409/EEG⁽¹⁾, för att den varken har vidtagit några särskilda åtgärder som är nödvändiga för bevarande av fåglarnas livsmiljö i Marais Poitevin eller några lämpliga åtgärder för att undvika försämring av dessa livsmiljöer, och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 4.1 och 4.2 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar ålägger en skyldighet att som särskilda skyddsområden klassificera sådana områden som är mest lämpade för bevarandet av sådana arters livsmiljöer som avses i direktivet. Artikel 4.4 ålägger en skyldighet att vidta lämpliga åtgärder för att undvika försämring av livsmiljöer inom skyddsområdena. Den sistnämnda skyldigheten rör enligt domstolens rättspraxis⁽²⁾ inte enbart de områden som faktiskt har klassificerats som särskilda skyddsområden, utan även de områden som borde ha klassificerats som sådana.

Det område som har klassificerats som ett särskilt skyddsområde i Marais Poitevin är inte tillräckligt stort. För tillfället har 29 790 hektar klassificerats som ett sådant område. Klassificeringen har skett för sent, i flera repriser och efter år 1991. Enligt de mest relevanta vetenskapliga data, nämligen den förteckning över viktiga områden för bevarande av fåglar som det franska miljöministeriet publicerade år 1994, finns det likväl 77 980 hektar som har objektiva kännetecken som berättigar till klassificering som ett särskilt skyddsområde. Otillräckligheten av lämpliga åtgärder för att undvika försämring av livsmiljöer följer av att det inte finns några lämpliga skyddsbestämmelser samt av att naturliga livsmiljöer har skadats och störts. Särskilt har naturliga våtmarker försvunnit på grund av

att de har tagits i jordbruksdrift och på grund av de störningar som kan följa av motorvägs- och vägprojekt.

(¹) EGT L 103, 25.4.1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161.

(²) Dom av den 2 augusti 1993, i mål C-355/90, kommissionen mot Spanien (REG 1993, s. 4221).

Begäran om förhandavgörande från Pargas tingsrätt av den 25 mars 1998 i mål: Peter Jägerskiöld mot Torolf Gustafsson

(Mål C-97/98)

(98/C 166/15)

Pargas tingsrätt har, genom begäran av den 25 mars 1998, som inkommit till domstolens kansli den 6 april 1998, vänt sig till Europeiska gemenskapernas domstol med begäran om förhandsavgörande i mål: Peter Jägerskiöld mot Torolf Gustafsson beträffande följande frågor:

— Är fiskerätt eller spinnfisketillstånd varor i enlighet med avgörandet 7/68 kommissionen v. Italien, ECR 1968, s. 423?

— Utgör ändringen i Finland av lagen om fiske 1045/1996 ett hinder för varornas fria rörlighet i enlighet med de kriterier som fastställts vid rättsfallet 8/74 Dasonville, ECR 1974, S. 837?

— Utgör fritidsfiskarnas rekreationsintresse en tillåtande grund enligt artikel 36 i den Europeiska gemenskapens grundstadga?

— Är det i det nu aktuella fallet fråga om jordbruksprodukter i den mening som avses i punkt 4 av artikel 37 i Romfördraget?

— Äger sagda rättsregel omedelbar rättsverkan i enlighet med fallet 6/64 Costa v. ENEL? (¹)

— Har jordbrukarnas intressen i tillräcklig utsträckning beaktats?

— Strider sålunda ändringen i Finland av lagen om fiske 1045/1996 gällande spinnfiske mot reglerna om varors (eller tjänsters) fria rörlighet i den europeiska gemenskapens grundstadga eller inte?

(¹) ECR 1964, s. 614.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Divisional Court, Queen's Bench Division, av den 31 juli 1997 i målet mellan Commissioners of Customs and Excise och Midland Bank plc

(Mål C-98/98)

(98/C 166/16)

Divisional Court, Queen's Bench Division, begär genom beslut av den 31 juli 1997, vilket inkom till domstolens kansli den 3 april 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Commissioners of Customs and Excise och Midland Bank plc beträffande följande frågor:

Enligt en korrekt tolkning av rådets direktiv 67/227/EEG (¹) av den 11 april 1967, särskilt artikel 2, och rådets direktiv 77/388/EEG (²) av den 17 maj 1977, särskilt artikel 17.2, 17.3 och 17.5, och med beaktande av omständigheterna i detta fall:

1. Är det nödvändigt att fastställa ett direkt och omedelbart samband mellan viss ingående mervärdesskatt som åligger en skattskyldig person i denna egenskap och en särskild transaktion eller flera transaktioner som denna person genomfört för att
  - a) fastställa att han har rätt att göra avdrag för den ingående mervärdesskatten, och
  - b) avgöra avdragsrättens omfattning?
2. Om fråga 1 a eller 1 b besvaras jakande, önskas besked om det direkta och omedelbara sambandets beskaffenhet, särskilt i fall då en skattskyldig person utför både transaktioner där mervärdesskatten är avdragsgill och sådana där detta inte är fallet.
  - a) Skiljer sig sättet att bestämma till hur stort belopp den ingående mervärdesskatten är avdragsgill från artikel 17.2, 17.3 och 17.5 (och i så fall på vilket sätt)?
  - b) Har en sådan person rätt till avdrag för all ingående mervärdesskatt på den grunden att den transaktion för vilken ingående mervärdesskatt erlagts var en följd av en transaktion som omfattas av artikel 17.2 och 17.3, särskilt artikel 17.3 c)?
3. Om fråga 1 a eller 1 b besvaras nekande:
  - a) Vilket samband skall då fastställas?
  - b) För det fall en skattskyldig person genomför både transaktioner där mervärdesskatten är avdragsgill och sådana där detta inte är fallet.

- i) Skiljer sig sättet att bestämma till hur stort belopp den ingående mervärdesskatten är avdragsgill från artikel 17.2, 17.3 och 17.5 (och i så fall på vilket sätt)?
- ii) Har en sådan person rätt till avdrag för all ingående mervärdesskatt på den grunden att den transaktion för vilken ingående mervärdesskatt erlagts var en följd av en transaktion som omfattas av artikel 17.3 c)?

(¹) Rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT L 71, 14.4.1967, s. 1301).

(²) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1).

Överklagande, ingivet den 14 april 1998 av SA Smanor, Hubert Segaud och Monique Segaud, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 16 februari 1998 i mål T-182/97: Europeiska gemenskapernas kommission mot SA Smanor, Hubert Segaud och Monique Segaud

(Mål C-103/98 P)

(98/C 166/17)

SA Smanor, Hubert Segaud och Monique Segaud har den 14 april 1998 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 16 februari 1998 i mål T-182/97: Europeiska gemenskapernas kommission mot SA Smanor, Hubert Segaud och Monique Segaud. Klagandena företräds av advokaten Laurence Roques, Val de Marne, delgivningsadress: 9 rue du Général de Larminat, Créteil.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- fastställa att förstainstansrätten har gjort en uppenbart oriktig bedömning i sitt beslut av den 16 februari 1998,
- fastställa att kommissionen har gjort en oriktig bedömning i sin skrivelse av den 21 maj 1997,
- bifalla klagandenas yrkande om att de handlingar som förvaras i de franska myndigheternas arkiv i ärendet Smanor skall utges till kommissionen och domstolen för att jämlikhet i medel skall föreligga i fråga om bevisprövningen.

Grunder och huvudargument

- åsidosättande av principen om berättigade förväntningar,
- åsidosättande av principen om jämlikhet i medel i och med att bevisning inte funnits tillgänglig,
- åsidosättande av likabehandlingsprincipen enligt vilken liknande situationer inte får behandlas olika och olika situationer inte får behandlas lika,
- åsidosättande av gemenskapens rättspraxis.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av tribunal administratif de Dijon (första avdelningen) av den 24 mars 1998 i målet mellan Société CRT France International och Directeur régional des impôts de Bourgogne

(Mål C-109/98)

(98/C 166/18)

Tribunal administratif de Dijon (första avdelningen) begär genom beslut av den 24 mars 1998, vilket inkom till domstolens kansli den 15 april 1998, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Société CRT France International och Directeur régional des impôts de Bourgogne.

Tribunal administratif de Dijon (första avdelningen) begär att domstolen skall fastställa huruvida bestämmelserna i artiklarna 9, 12, och 95 i fördraget av den 25 mars 1957 om upprättandet av den Europeiska ekonomiska gemenskapen hindrar nationella myndigheter från att påföra tillverkare och importörer samt personer som i Frankrike levererar radiosändare/-mottagare för användning på de gemensamma frekvenserna en skatt som regleras genom artikel 302 b X i den allmänna skattekodexen.

Avskrivning av mål C-50/97 (¹)

(98/C 166/19)

Genom beslut av den 14 oktober 1997 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-50/97 (begäran om förhandsavgörande från Arrondissementsrechtbank te Almelo), Jan Blauw m.fl. mot Gavema BV.

(¹) EGT C 94, 22.3.1997.

Avskrivning av mål C-251/96 ⁽¹⁾

(98/C 166/20)

Genom beslut av den 29 oktober 1997 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-251/96 (begäran om förhandsavgörande från Pretura cicondariale di Rovigo): Brottmål mot Giuseppe Cordella.

⁽¹⁾ EGT C 294, 5.10.1996.

Avskrivning av mål C-305/95 ⁽¹⁾

(98/C 166/24)

Genom beslut av den 29 januari 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-305/95 (begäran om förhandsavgörande från cour du travail de Mons), Université catholique de Louvain mot Francine Plapied och Danielle Gallez.

⁽¹⁾ EGT C 299, 11.11.1995.

Avskrivning av mål C-224/96 ⁽¹⁾

(98/C 166/21)

Genom beslut av den 13 november 1997 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-224/96: Promotion Léopold SA mot Europaparlamentet.

⁽¹⁾ EGT C 269, 14.9.1996.

Avskrivning av mål C-325/97 ⁽¹⁾

(98/C 166/25)

Genom beslut av den 11 februari 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-325/97, Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland.

⁽¹⁾ EGT C 331, 1.11.1997.

Avskrivning av mål C-91/97 ⁽¹⁾

(98/C 166/22)

Genom beslut av den 27 januari 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-91/97 (begäran om förhandsavgörande från Bundessozialgericht), Arif Altiney mot Bundesanstalt für Arbeit.

⁽¹⁾ EGT C 131, 26.4.1997.

Avskrivning av mål C-238/97 ⁽¹⁾

(98/C 166/26)

Genom beslut av den 18 februari 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-238/97, Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien.

⁽¹⁾ EGT C 252, 16.8.1997.

Avskrivning av mål C-142/97 ⁽¹⁾

(98/C 166/23)

Genom beslut av den 27 januari 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-142/97, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien.

⁽¹⁾ EGT C 181, 14.6.1997.

Avskrivning av mål C-146/96 ⁽¹⁾

(98/C 166/27)

Genom beslut av den 3 mars 1998 har ordföranden på sjätte avdelningen vid Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-146/96: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland.

⁽¹⁾ EGT C 197, 6.7.1996.

Avskrivning av mål C-56/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/28)

Genom beslut av den 6 mars 1998 har ordföranden på sjätte avdelningen vid Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-56/97, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike.

⁽¹⁾ EGT C 108, 5.4.1997.

Avskrivning av mål C-352/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/32)

Genom beslut av den 23 mars 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-352/97: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

⁽¹⁾ EGT C 357, 22.11.1997.

Avskrivning av mål C-339/95 ⁽¹⁾
(98/C 166/29)

Genom beslut av den 11 mars 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-339/95 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court), Compagnia di Navigazione Marittima m.fl. mot Compagnie Maritime Belge m.fl.

⁽¹⁾ EGT C 351, 30.12.1995.

Avskrivning av mål C-353/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/33)

Genom beslut av den 23 mars 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-353/97: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland.

⁽¹⁾ EGT C 357, 22.11.1997.

Avskrivning av mål C-310/96 ⁽¹⁾
(98/C 166/30)

Genom beslut av den 11 mars 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-310/96: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna.

⁽¹⁾ EGT C 354, 23.11.1996.

Avskrivning av mål C-101/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/34)

Genom beslut av den 26 mars 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-101/97: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien.

⁽¹⁾ EGT C 142, 10.5.1997.

Avskrivning av mål C-264/97 ⁽¹⁾
(98/C 166/31)

Genom beslut av den 20 mars 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-264/97 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale amministrativo per la Sardegna): Società Appia Srl mot Comune di Cagliari och Società Cagliari Calcio SpA.

⁽¹⁾ EGT C 271, 6.9.1997.

Avskrivning av mål C-286/96 ⁽¹⁾
(98/C 166/35)

Genom beslut av den 30 mars 1998 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-286/96: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien.

⁽¹⁾ EGT C 294, 5.10.1996.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 31 mars 1998

i mål T-129/96: Preussag Stahl AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Statligt stöd till stålindustrin – Anmälan av planerat stöd – De relevanta bestämmelserna i reglerna om EKSG-stöd har upphört att gälla – Verkställelse av planerade stödåtgärder – Beslut i vilket det konstateras att stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden och förordnas att det skall återbetalas – Berättigade förväntningar)

(98/C 166/36)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansen, tredje avdelningen i utökad sammansättning (avdelningsordföranden V. Tiili samt domarna C. P. Briët, K. Lenaerts, A. Potocki och J. D. Cooke; justitiesekreterare: byrådirektören A. Mair), har den 31 mars 1998 avkunnat dom i mål T-129/96: Preussag Stahl AG, Salzgitter (Tyskland), företrätt av advokaten Joachim Sedemund, Berlin, delgivningadress: Aloyse May, 31 Grand-rue, Luxemburg, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: Ernst Röder, Bernd Kloke, Holger Wissel och Oliver Axster) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Dimitris Triantafyllou och Paul Nemitz), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 29 maj 1996 om statligt stöd till Walzwerk Ilsenburg GmbH (EGT L 233, 14.9.1996, s. 24). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*
2. *Sökanden skall bära sina egna och kommissionens rättegångskostnader.*
3. *Förbundsrepubliken Tyskland skall bära sina egna rättegångskostnader.*

(1) EGT C 318, 26.10.1996.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 2 april 1998

i mål T-86/97: Réa Apostolidis mot Europeiska gemenskapernas domstol (1)

(Tjänstemän – Inställande av befordringsförfarande – Disciplinförfarande)

(98/C 166/37)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansen, fjärde avdelningen (ordföranden P. Lindh samt domarna K. Lenaerts och J. D. Cooke; justitie-

sekreterare: byrådirektören A. Mair), har den 2 april 1998 avkunnat dom i mål T-86/97: Réa Apostolidis, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas domstol, bosatt i Bereldange (Luxemburg) (ombud: inledningsvis advokaten Alain Levy, Paris, därefter advokaten Jean-Noël Louis, Bryssel, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas domstol (ombud: Timothy Millett och Aloyse May) angående en talan om ogiltigförklaring av domstolens beslut av den 11 juli 1996 att ställa in det förfarande för tillsättning av en av de tjänster som offentliggjorts i meddelandet om lediga tjänster nr CJ 91/95, vilket bekräftats genom beslutet av den 10 december 1996 om uttryckligt avslag på sökandens klagomål mot det första beslutet, åläggande att handlingarna i en påstådd parallell personalakt skall förstöras, samt förpliktande för domstolen att till henne utge 1 000 000 BFR som ersättning för den ideella skada som hon påstår sig ha lidit. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. *Talan ogillas.*
2. *Vardera parten skall stå för sina kostnader.*

(1) EGT C 181, 14.6.1997.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 24 mars 1998

i mål T-175/94 (92): International Procurement Services SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Fastställande av rättegångskostnader)

(98/C 166/38)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansen, femte avdelningen (ordföranden J. Azizi samt domarna R. García-Valdecasas och M. Jaeger; justitiesekreterare: H. Jung), har den 24 mars 1998 meddelat beslut i mål T-175/94 (92): International Procurement Services SA, Bryssel (ombud: advokaten Peter De Troyer, Audenarde, och advokaten Lydie Lorang, Luxemburg, delgivningsadress: advokatbyrån Lydie Lorang, 6 rue Heine, Luxembourg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Etienne Lasnet) angående en talan om fastställande av rättegångskostnader till följd av förstainstansrättens dom av den 11 juli 1996 i mål T-175/94, International Procurement Services mot kommissionen, REG 1996, s. II-729. Beslutet lyder enligt följande:

Det totala beloppet avseende de rättegångskostnader som International Procurement Services SA skall betala till kommissionen fastställs till 50 000 FF.

(¹) EGT C 174, 25.6.1994.

Talan mot Europeiska Unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 december 1997 av Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas

(Mål T-316/97)

(98/C 166/39)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

Hermínia Fernanda dos Santos Morais Antas, med hemvist i Vila Nova de Gaia, har den 15 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska Unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca och Rui Guimarães Lopes, Porto, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att rådet och kommissionen är solidariskt ersättningsskyldiga för de skador som har uppkommit genom att dessa inte har infört de övergångs- och anpassningsregler som är nödvändiga för den sektor inom vilken sökanden är verksam, i enlighet med artiklarna 215 och 178 i EG-fördraget,
- förplikta rådet och kommission att betala ett belopp på 3 126 768 portugisiska escudos som ersättning för ovan nämnda skador jämte ränta med 10 procent från att talan väcktes till dess att full betalning sker, och
- förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden utövade den 31 december 1992 och därefter verksamhet som kontorsanställd hos en speditör inom området för Portos tullkammare. Hon påstår sig ha lidit en skada som är onormal, specifik och direkt inom ramen för sin yrkesverksamhet på grund av det gradvisa genomförandet av den inre marknaden, som inrättades genom Enhetsakten. Hon har i detta avseende angett att denna talan inte föranletts av skada som har orsakats av Enhetsakten i sig, utan av det förhållandet att gemenskapsinstitutionerna inte har fullgjort sina skyldigheter att vidta åtgärder i enlighet med tillämpningen av Enhetsakten, bland annat de kompensations- och övergångsbestämmelser som är lämpliga för att anpassa speditörsyrket till den nya gemenskapsordningen.

Enligt sökanden har gemenskapen, genom att de åtgärder som den har vidtagit är så uppenbart olämpliga och otillräckliga, åsidosatt de allmänna rättsprinciperna om likabehandling, berättigade förväntningar, rättssäkerhet, proportionalitet och icke-diskriminering.

Sökanden menar att det bara är om man inte alls känner till de portugisiska förhållandena som man kan föreslå att det skall vidtas åtgärder som inte på något sätt är anpassade till dessa. Gemenskapen har, genom att inte beakta de särskilda förhållandena som föreligger för de portugisiska speditörerna genom att inte anta en mer flexibel lagstiftning, agerat så att dessa inte har kompenserats för de skador de har lidit i samma utsträckning som de nordeuropeiska länderna. De nordeuropeiska speditörerna har, med beaktande av villkoren för utövandet av deras verksamhet vilka uppenbarligen skiljer sig från villkoren för de portugisiska speditörerna, fullt ut kunnat dra nytta av vissa av de åtgärder som har vidtagits och har således kunnat vinna konkurrensfördelar på marknaden tack vare det gemenskapsstöd de har fått tillgång till.

För övrigt har kommissionen, genom att kräva att sökanden skulle bibehålla organisationen av sin verksamhet för att fortsätta denna till den 31 december 1992, dels inte gett sökanden möjlighet att avveckla eller omorganisera sin verksamhet i tid för att anpassa sig till införandet av den inre marknaden, dels "ingett" välgrundade förhoppningar om att denna föga ärofulla ansträngning skulle "kompenseras".

Sammanfattningsvis hävdar sökanden att även om det är riktigt att Enhetsakten utgör ett överordnat gemenskapsintresse, kan detta inte berättiga att officiella speditörer, bland dem sökanden, orsakas skador som otivelaktigt är onormala och specifika, utan att man med avseende på dessa vidtar lämpliga övergångs- och anpassningsåtgärder.

Talan mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 december 1997 av David Manuel de Abreu m.fl.

(Mål T-317/97–T-508/97)

(98/C 166/40)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

David Manuel de Abreu m.fl., med hemvist i Portugal, har den 15 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca och Rui Guimarães Lopes, Porto, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att rådet och kommissionen är solidariskt ersättningsskyldiga för de skador som har uppkommit genom att dessa inte har infört de övergångs- och anpassningsregler som är nödvändiga för den sektor inom vilken sökanden är verksam, i enlighet med artiklarna 215 och 178 i EG-fördraget,
- förplikta rådet och kommissionen att betala ett belopp på 3 126 768 portugisiska escudos som ersättning för ovan nämnda skador jämte ränta med 10 procent från att talan väcktes till dess att full betalning sker, och
- förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument är identiska med dem som åberopas i mål T-316/97, Hermínia Fernanda dos Santos Morais mot rådet och kommissionen.

Talan mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 december 1997 av Maria de Lurdes Esteves Afonso och Ana Paula Afonso Lourenço de Oliveira m.fl.

(Mål T-509/97–T-517/97)

(98/C 166/41)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

Maria de Lurdes Esteves Afonso och Ana Paula Afonso Lourenço de Oliveira m.fl., med hemvist i Portugal, har den 15 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca och Rui Guimarães Lopes, Porto, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att rådet och kommissionen är solidariskt ersättningsskyldiga för de skador som har uppkommit genom att dessa inte har infört de övergångs- och anpassningsregler som är nödvändiga för den sektor inom vilken sökanden är verksam, i enlighet med artiklarna 215 och 178 i EG-fördraget,
- förplikta rådet och kommissionen att betala ett belopp på 3 126 768 portugisiska escudos som ersättning för ovan nämnda skador jämte ränta med 10 procent från att talan väcktes till dess att full betalning sker, och
- förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument är identiska med dem som åberopas i mål T-316/97, Hermínia Fernanda dos Santos Morais mot rådet och kommissionen.

Talan mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 december 1997 av Fernando Eugénio de Abreu m.fl.

(Mål T-518/97–T-564/97)

(98/C 166/42)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

Fernando Eugénio de Abreu m.fl., med hemvist i Portugal, har den 15 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca och Rui Guimarães Lopes, Porto, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att rådet och kommissionen är solidariskt ersättningsskyldiga för de skador som har uppkommit genom att dessa inte har infört de övergångs- och anpassningsregler som är nödvändiga för den sektor inom vilken sökanden är verksam, i enlighet med artiklarna 215 och 178 i EG-fördraget,
- förplikta rådet och kommissionen att betala ett belopp på 3 126 768 portugisiska escudos som ersättning för ovan nämnda skador jämte ränta med 10 procent från att talan väcktes till dess att full betalning sker, och
- förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument är identiska med dem som åberopas i mål T-316/97, Hermínia Fernando dos Santos Morais mot rådet och kommissionen.

Talan mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 december 1997 av João Luís de Sousa Abreu m.fl.

(Mål T-565/97–T-595/97)

(98/C 166/43)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

João Luís de Sousa Abreu m.fl., med hemvist i Portugal, har den 15 december 1997 väckt talan vid Europeiska

gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Cristina Ferreira, Francisco Espregueira Mendes, Teresa Fonseca och Rui Guimarães Lopes, Porto, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att rådet och kommissionen är solidariskt ersättningsskyldiga för de skador som har uppkommit genom att dessa inte har infört de övergångs- och anpassningsregler som är nödvändiga för den sektor inom vilken sökanden är verksam, i enlighet med artiklarna 215 och 178 i EG-fördraget,
- förplikta rådet och kommissionen att betala ett belopp på 3 126 768 portugisiska escudos som ersättning för ovan nämnda skador jämte ränta med 10 procent från att talan väcktes till dess att full betalning sker, och
- förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument är identiska med dem som åberopas i mål T-316/97, Hermínia Fernando dos Santos Morais mot rådet och kommissionen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 mars 1998 av Krupp Thyssen Stainless GmbH

(Mål T-45/98)

(98/C 166/44)

(Rättegångsspråk: tyska)

Krupp Thyssen Stainless GmbH, Bochum (Tyskland) har den 11 mars 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Otfried Lieberknecht, Karlheinz Moosecker och Martin Klusmann, vid advokatbyrån Bruckhaus Westrick Heller Löber, Düsseldorf (Tyskland), i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokatbyrån Bonn & Schmitt, 7 Val Sainte Croix, Luxemburg.

Sökanden yrkar:

- att förstainstansrätten skall ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 januari 1998, ändrat genom kommissionens beslut av den 6 februari 1998, angående ett samordnat förfarande bland europeiska tillverkare av rostfritt stål avseende legeringspåslag, vad avser sökanden,

— i andra hand att förstainstansrätten skall upphäva de böter som ådömts sökanden i artikel 2 i beslutet, samt ogiltigförklara artikel 4 jämförd med artikel 1 i beslutet,

— i sista hand att förstainstansrätten skall sätta ned de böter som ådömts sökanden i artikel 2 i beslutet, samt ogiltigförklara artikel 4 jämförd med artikel 1 i beslutet,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det omstridda beslutet, vilket bland annat riktades till sökanden, fastställde kommissionen att sökanden tillsammans med andra europeiska tillverkare av rostfritt stål har åsidosatt artikel 65.1 i EKSG-fördraget, genom att vid ett möte i Madrid i december 1993 komma överens om en ändring av referensvärdet i formeln för beräkning av legeringspåslag (LP-formeln) och tillämpa denna ändring (artikel 1 i beslutet). Enligt kommissionens mening har detta samordnade förfarande lett till en prishöjning. På grund av denna överträdelse ådömdes sökanden böter på 8 100 000 ecu (artikel 2 i beslutet).

Sökanden och fyra andra deltagande företag förpliktades vidare att upphöra med överträdelsen av artikel 65.1 i EKSG-fördraget och att inte upprepa de bötfällda handlingarna eller förfarandena eller vidta åtgärder med motsvarande verkan (artikel 4 i beslutet).

Sökanden ifrågasätter detta bötesbeslut i sin helhet. Sökanden hävdar till stöd för sin talan att kommissionen har åsidosatt väsentliga formföreskrifter i EKSG-fördraget och de bestämmelser som är tillämpliga för fördragets genomförande.

Under sin första grund (formfel och felaktig bedömning av sakomständigheterna) anför sökanden följande anmärkningar:

— otillräcklig insyn i akten under det administrativa förfarandet,

— inget administrativt förfarande avseende Thyssen AG:s affärsområde rostfritt plattstål,

— fel vid beslutets antagande,

— felaktiga uppgifter om tillämpningen av LP-formeln,

— felaktig beskrivning av innehållet i möte i Madrid mellan olika tillverkare,

— felaktig bedömning av praxis för prisbildning,

— felaktiga uppgifter om språkversionerna,

- förvanskad översättning av bevismedel,
- felaktig bedömning av formelns inverkan på priserna,
- missförstånd avseende förhållandet att det samordnade förfarandet inte hade bestritts.

Inom ramen för den andra grunden gör sökanden gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till oriktig rättstillämpning vad avser bedömningen av överträdelsen och anför följande argument:

- överträdelsen var begränsad i tiden,
- (alternativt) ingen utsträckning av bötesberäkningen till tiden för förfarandet.

Under sin tredje grund hävdar sökanden att kommissionen har gjort en felaktig beräkning av böterna och anför följande argument:

- förhållandet att sökanden inte har bestritt kommissionens rättsliga beskrivning saknar relevans,
- koncernsammanhanget har inte beaktats,
- principen om skydd för berättigade förväntningar har inte beaktats,
- inga symboliska böter,
- felaktigt beaktande av långvarig överträdelse,
- speciell diskriminering av sökanden,
- felaktig bedömning av sökandens samarbete vad avser innehållet,
- identiska aspekter i skuldfrågan har beaktats flera gånger.

Sökanden gör slutligen, inom ramen för den fjärde grunden, gällande att föreskrifterna i artikel 1 jämförd med artikel 4 i beslutet är rättsstridiga, och särskilt att:

- föreläggandet saknar grund,
- föreläggandet i artikel 1 jämförd med artikel 4 i beslutet är obestämt,
- det finns ingen rättslig grund för att förelägga sökanden att i framtiden handla rättsenligt.

Sammanfattningsvis är bötesbeslutet i sin helhet orättvis och i varje fall måste slutet i beslutet vad avser artiklarna 1 och 4 upphävas i sin helhet och det i artikel 2 fastställda bötesbeloppet avseende svaranden måste varaktigt nedsättas.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 1 april 1998 av Nederländska Antillerna

(Mål T-53/98)

(98/C 166/45)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Nederländska Antillerna har den 1 april 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna P. Bos och M. Slotboom, Rotterdam, och har uppgivit följande adress för delgivning: advokatbyrån Loesch, 11 rue Goethe, Luxemburg.

Sökanden yrkar att rätten skall:

1. ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 2553/97 av den 17 december 1997 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för vissa produkter med KN-numren 1701, 1702, 1703 och 1704 som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-staterna och ULT (EGT L 349, 19.12.1997, s. 26), och
2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att förordningen om tillämpningsföreskrifter med avseende på socker, som är den förordning i vilken det fastställs tillämpningsföreskrifter för import av socker med kumulation av ursprung mellan AVS-staterna och ULT, i enlighet med artikel 108b i ULT-beslutet, skall ogiltigförklaras.

Förordningen om tillämpningsföreskrifter med avseende på socker är avsedd att hindra import till gemenskapen av socker med ursprung i huvudsakligen Nederländska Antillerna. Kommissionen har i strid med gemenskapsrätten begränsat handeln mellan Nederländska Antillerna och gemenskapen. Dessa restriktioner måste upphävas för den resterande tid som ULT-beslutet gäller. Ändamålet med talan är vidare att den rättsstridighet som har påvisats inte skall förekomma i framtiden. Slutligen innebär den omtvistade förordningen att en för de Nederländska Antillerna betydande industri under uppväxt, nämligen socker- raffinaderierisektorn, utsätts för allvarliga begränsningar och därmed drabbas hårt.

De grunder som har anförts mot förordningen rör bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och överträdelse av fördraget eller dess tillämpningsföreskrifter och/eller åsidosättande av allmänna principer i gemenskapsrätten, i synnerhet anförts att artikel 101.1 i ULT-beslutet är rättsstridig, bestämmelserna i avdelning 1 i bilaga 2 i ULT-beslutet är rättsstridiga, revisionsbeslutet som ligger till grund för tillämpningsförordningen för socker är rättsstridigt, tillämpningsförordningen med avseende på socker faller utanför kommissionens lagliga kompetensområde, artikel 234 i

ULT-beslutet åsidosätts, artikel 133.1 i fördraget överträds, artikel 132.1 i fördraget jämförd med artikel 102 i ULT-beslutet överträds, artikel XIII i GATT-avtalet från år 1994 och WTO-avtalet om förfarandet avseende importlicenser överträds, artikel 228.7 i fördraget överträds samt att proportionalitetsprincipen åsidosätts.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 1 april 1998 av Aruba

(Mål T-54/98)

(98/C 166/46)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Aruba har den 1 april 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna P. Bos och M. Slotboom, Rotterdam, och har uppgett följande adress för delgivning: advokatbyrån Loesch, 11 rue Goethe, Luxemburg.

Sökanden yrkar att rätten skall:

- 1 ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 2553/97 av den 17 december 1997 om bestämmelser för utfärdande av importlicenser för vissa produkter med KN-numren 1701, 1702, 1703 och 1704 som omfattas av kumulation av ursprung mellan AVS-staterna och ULT (EGT L 349, s. 26), och
2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att förordningen om tillämpningsföreskrifter med avseende på socker, som är den förordning i vilken det fastställs tillämpningsföreskrifter för import av socker med kumulation av ursprung mellan AVS-staterna och ULT, i enlighet med artikel 108b i ULT-beslutet, skall ogiltigförklaras.

Förordningen om tillämpningsföreskrifter med avseende på socker är avsedd att hindra import till gemenskapen av socker med ursprung i huvudsakligen Aruba. Kommissionen har i strid med gemenskapsrätten begränsat handeln mellan Aruba och gemenskapen. Dessa restriktioner måste upphävas för den resterande tid som ULT-beslutet gäller. Ändamålet med talan är vidare att den rättsstridighet som har påvisats inte skall förekomma i framtiden. Slutligen innebär den omtvistade förordningen att en för Aruba betydande industri under uppväxt, nämligen sockerraffineriersektorn, utsätts för allvarliga begränsningar och därmed drabbas hårt.

De grunder som har anförts mot förordningen rör bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföre-

skrifter och överträdelse av fördraget eller dess tillämpningsföreskrifter och/eller åsidosättande av allmänna principer i gemenskapsrätten, i synnerhet anförts att; artikel 101.1 i ULT-beslutet är rättsstridig, bestämmelserna i avdelning 1 i bilaga 2 i ULT-beslutet är rättsstridiga, revisionsbeslutet som ligger till grund för tillämpningsförordningen för socker är rättsstridigt, tillämpningsförordningen med avseende på socker faller utanför kommissionens lagliga kompetensområde, artikel 234 i ULT-beslutet åsidosätts, artikel 133.1 i fördraget överträds, artikel 132.1 i fördraget jämförd med artikel 102 i ULT-beslutet överträds, artikel XIII i GATT-avtalet från år 1994 och WTO-avtalet om förfarandet avseende importlicenser överträds, artikel 228.7 i fördraget överträds samt att proportionalitetsprincipen åsidosätts.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 3 april 1998 av VTech Electronics (UK) plc.

(Mål T-56/98)

(98/C 166/47)

(Rättegångsspråk: engelska)

VTech Electronics (UK) plc har den 3 april 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av David Milne och Rupert Baldry, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokatbyrån Wilson Associates, 9 avenue Guillaume, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26–27 januari 1998 att anta en förordning med syfte att ändra tulltaxeklassificeringen för en produkt som VTech importerar från Kina ("Smart Start Premier") och/eller ogiltigförklara följande förordning,
- vidta övriga åtgärder som den finner lämpliga,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett bolag som är registrerat i Förenade konungariket och som hör till den multinationella koncernen VTech. VTechs huvudsakliga verksamhet är försäljning av elektroniska produkter, särskilt "Learning Pads", som är elektroniska tangentbordsenheter programmerade med aktiviteter för barn. Ansökan rör ett beslut av kommissionen av den 26–27 januari 1998 (nedan kallat beslu-

tet) att anta en förordning (nedan kallad förordningen) med syfte att ändra tulltaxeklassificeringen för en produkt som VTech importerar från Kina ("Smart Start Premier"). Förordningen har till ändamål att ändra tulltaxeklassificeringen av Smart Start Premier från "spel" till "leksaker".

Sökanden anför i detta avseende att den före kommissionens beslut i ärendet vid två tillfällen har fått sin talan bifallen vid Value Added Tax and Duties Tribunal i Förenade konungariket när den fört talan mot beslut av HM Customs and Excise om att de produkter som bolaget säljer skall klassificeras som "leksaker". Till följd av avgörandena i dessa mål tog utskottet för tulltaxe- och statistiknomenklaturen vid kommissionens tulltaxekommitté ställning till Smart Start Premier, en liknande produkt som VTech saluför, och uttalade att det hade för avsikt att anta förordningen.

Sökanden gör gällande att kommissionen, genom att fatta sitt beslut, har åsidosatt EG-fördraget, särskilt artiklarna 28 och 29 och gemenskapens tullkodex, samt åsidosatt gemenskapsrätten, både i sak och vad avser förfarandet.

Sökanden förstår det som att kommissionen har hänvisat till de förklarande anmärkningarna till det harmoniserade systemet som motivering till att den i förordningen har klassificerat produkten som en "undervisningsleksaker". Sökanden hävdar att de förklarande anmärkningarna till det harmoniserade systemet inte är bindande och att de inte kan ges företräde framför bestämmelser i Gemensamma tulltaxan och allmänna regler för dess tillämpning. I den mån som kommissionen har för avsikt att klassificera en produkt på ett sätt som strider mot gemenskapens tullkodex försöker den därmed att göra en autonom ändring av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan på ett sätt som strider mot artikel 28 i EG-fördraget, i vilken uttryckligen föreskrivs att varje sådan ändring av tullsatserna endast kan beslutas av rådet.

Vad avser förfarandet hävdar sökanden följande:

— förordningen har inte givits vederbörlig motivering,

- sökanden har inte beretts tillfälle att yttra sig vad avser förordningen vid nomenklaturkommittén och
- beslutet innebär i själva verket att kommissionen upphäver Value Added Tax and Duties Tribunals beslut, trots att denna domstol är behörig domstol enligt Förenade konungarikets lagstiftning. På så sätt har kommissionen åsidosatt principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

Avskrivning av mål T-7/97 ⁽¹⁾

(98/C 166/48)

Genom beslut av den 25 mars 1998 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-7/97, Miguel Vicente-Nuñez mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 108, 5.4.1997.

Avskrivning av mål T-170/97 ⁽¹⁾

(98/C 166/49)

Genom beslut av den 30 mars 1998 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-170/97, Michaël Tavernier mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt.

⁽¹⁾ EGT C 7, 10.1.1998.